

W trzeciej kolejności strona skarżąca podnosi, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem ogólnej zasady dobrej administracji lub obowiązku staranności, sformułowanej w ustalonym orzecznictwie i przewidzianej w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 142, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 508/2010 z dnia 14 czerwca 2010 r. zakazujące działalności połowowej statkom rybackim do połowów okrężnicą pływającym pod banderą Hiszpanii lub zarejestrowanym w tym państwie połowiącym tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. 2010 L 149, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, Dz.U. 2009 L 343, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2010 r. — Handicare przeciwko OHIM — Apple Corps (BEATLE)

(Sprawa T-369/10)

(2010/C 301/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Handicare Holding BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat G. van Roeyen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Apple Corps Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 maja 2010 r. w sprawie R 1276/2009-2; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BEATLE” dla towarów z klasy 12

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Apple Corps Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane w Wielkiej Brytanii graficzne znaki towarowe nr 1341242 „BEATLES” i „THE BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 1737191 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowane w Niemczech graficzne znaki towarowe nr 1148166 i nr 2072741 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 312175 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany we Francji graficzny znak towarowy nr 1584857 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy nr 839105 „BEATLES” dla towarów z klasy 9; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 219048 „BEATLES” dla towarów z klas 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 i 41; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 219014 „BEATLES” dla towarów z klas 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na nieoddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą na tych podstawach, mimo że ustalono, iż brak jest rzeczywistego podobieństwa pomiędzy rozpatrywanymi towarami; naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że przesłanki stosowania tego artykułu zostały spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2010 r. — Bolloré przeciwko Komisji

(Sprawa T-372/10)

(2010/C 301/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji nr C(2010) 4160 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/36.212 — Papier samokopiujący);

- tytułem żądania ewentualnego — zmniejszenie w znacznym stopniu kwoty grzywny nałożonej na Bolloré w art. 2 wspomnianej decyzji;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze, tytułem żądania głównego, strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4160 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r., dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/36.212 — *Papier samokopiujący*) wydanej przez Komisję w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-327/07 P Bolloré przeciwko Komisji, w którym Trybunał stwierdził, że prawo Bolloré do obrony zostało naruszone, ponieważ Bolloré została ukarana nie tylko jako spółka dominująca Copigraph, lecz również jako bezpośredni i osobisty współsprawca naruszenia, podczas gdy pismo w sprawie przedstawienia zarzutów dotyczyło wyłącznie jej odpowiedzialności jako spółki dominującej Copigraph.

Jako podstawę swoich żądań strona skarżąca przedstawia sześć zarzutów, które dotyczą:

- naruszenia art. 6 i 7 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”) oraz art. 41, 47 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), ponieważ sankcja nałożona na Bolloré została wymierzona z naruszeniem zasady nullum crimen, nulla poena sine lege, zasady pewności prawa, zasady indywidualizacji kar i zasady prawa do sprawiedliwego procesu, ze względu na to, że:
 - naruszenia zasady równego traktowania poprzez ukaranie Bolloré jako spółki dominującej Copigraph w chwili zaistnienia stanu faktycznego;
 - naruszenia art. 101 TFUE, art. 6 EKPC i art. 41 oraz 47 Karty poprzez doręczenie drugiego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w oczywiście nieracjonalnym terminie, całkowicie uniemożliwiającym Bolloré obronę przed zarzutami dotyczącymi, po pierwsze, jej odpowiedzialności jako spółki dominującej Copigraph i, po drugie, jej osobistego udziału w naruszeniu;
 - w ramach żądania ewentualnego — naruszenia wytycznych z 1998 r. w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾, zasad indywidualizacji kary i proporcjonalności przy ustalaniu wysokości kwoty grzywny oraz wymogu uzasadnienia, a także
 - w ramach żądania ewentualnego — naruszenia komunikatu z 1996 r. w sprawie nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty⁽³⁾ oraz zasad proporcjonalności i równego traktowania.

- naruszenia art. 6 i 7 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”) oraz art. 41, 47 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), ponieważ sankcja nałożona na Bolloré została wymierzona z naruszeniem zasady nullum crimen, nulla poena sine lege, zasady pewności prawa, zasady indywidualizacji kar i zasady prawa do sprawiedliwego procesu, ze względu na to, że:

sankcja wobec Bolloré jako spółki dominującej stanowi naruszenie zasady nullum crimen, nulla poena sine lege i zasady pewności prawa, o których mowa w art. 6 i 7 EKPC oraz art. 47 i 49 Karty, a także zasady indywidualizacji kar;

przesłuchanie Bolloré, w którym nie uczestniczył żaden z członków kolegium Komisji, stanowi naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu o którym mowa w art. 6 EKPC oraz w art. 41 i 47 Karty, ponieważ w ten sposób Bolloré nie została wysłuchana przez „swoich sędziów”;

warunki „ponownego wydania” początkowej decyzji z wielu względów naruszają wymóg bezstronności, wiążący się z prawem do sprawiedliwego procesu, o którym mowa w art. 6 EKPC i w art. 41 i 47 Karty;

- naruszenia art. 101 TFUE i art. 25 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ Komisja ukarała Bolloré za naruszenia, które obecnie są przedawnione;

-
- (1) Rozporządzenie Rady nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. L 1, s. 1).
 - (2) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 traktatu EWWiS (Dz.U. 1998, C 9, s. 3).
 - (3) Komunikat Komisji w sprawie nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli (Dz.U. 1996, C 207, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Villeroy & Boch Austria przeciwko Komisji

(Sprawa T-373/10)

(2010/C 301/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Austria) (przedstawiciele: adwokaci A. Reidlinger und S. Dethof)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- posiłkowo, stosowne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;